

Prof. dr Mihajlo Pražić

Medicinski fakultet
Sveučilišta u Zagrebu

MEDICINSKI ASPEKT REHABILITACIJE SLUHA U DJECE

Rehabilitacija teško nagluhe i praktički gluhe djece je pedagoški postupak, u kome će audiopedagog, na osnovu medikoaudiološkog nalaza stanja sluha, dodatnih općih kliničkih pregleda psihosomatskog statusa te psihološke obrade, razraditi i provesti rehabilitacioni program auditornog treninga sa slušnim apmplifikatorom. Auditorni rehabilitacioni program treba djetetu omogućiti, što će ovisiti isključivo i samo o dobivenim rezultatima pregleda sluha i općeg psihosomatskog statusa, da dijete ovlada sa više ili manje uspjeha upotrebom sluha i govora u svrhu komuniciranja sa čujućom okolinom putem svoga sluha i svog govora. Očito je, da je temelj i početna startna baza čitavoga toga postupka stanje sluha i da je prema tome najvažnije, što prije, što pozdanije i što točnije dobiti audiometrijski nalaz stanja sluha. Na prvi pogled bi prema tome moglo izgledati, da je ključno i bazično pitanje dobrog i što ranijeg audiograma, odnosno audiometrijskog ispitivanja zapravo više tehničko pitanje, pitanje rutinske obrade, što bi mogao riješiti svaki vještiji i kvalitetniji audiometrist srednje stručne spreme, pa da bi time moglo biti ujedno i riješeno pitanje čitave medikoaudiološke obrade praktički gluhog i teško nagluhog djeteta, jer svako takovo dijete i onako nakon ove obrade prelazi dalje u obradu psihologa, a završava kod

audiopedagoga, koji će na osnovu dobivenih rezultata ranijih obrada inaurirati svoj rehabilitacioni program auditornog treninga sa slušnim amplifikatorom. Međutim, to ni iz daleka nije tako i svoje izlaganje usmjerit ću u pravcu, da iznesem medicinsko audiološke elemente, na kojima mora počivati ne samo početna dijagnostika stanja sluha i općeg psihosomatskog statusa, nego i čitava rehabilitacija sa auditornim treningom od njegova početka, pa sve do završetka i treninga i općenito rehabilitacionog postupka.

Bez obzira na činjenicu da ne postoji nikakva jedina, najbolja i najuspješnija audiopedagoška metoda, koja će praktički gluho i teško nagluho dijete uvesti u svijet komuniciranja sa čujućom okolinom putem vlastitoga sluha i vlastitoga govora, sve suvremene metode i principi rehabilitacije ipak imaju granice u svojim audiopedagoškim postupcima i dostignućima, u koliko se naravno radi o naučno i stručno serioznim postupcima i metodama, preko kojih ne mogu preći.

Audiopedagozi bit će u ponekim slučajevima sa svojim rehabilitacionim uspjesima zadovoljni, jer će se rezultati toga rada odvijati u očekivanim i predpostavljenim okvirima, no u nekim drugim slučajevima oni će biti sa svojim uspjesima ne samo nezadovoljeni, nego i iznenađeni, kako